

מִשֶׁה וְתָמָר מְשִׁיבִים אֲבֵדָה

בְּאַחַד הַיָּמִים הַנְּעִימִים שֶׁל חֲדָשׁ נִיסֹן לְאַחַר חַג הַפֶּסַח, יָצְאוּ מִשֶׁה וְאַחֹתוֹ הַקְּטָנָה תָּמָר לְבַקֵּר אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחְתָּם בְּעִיר בְּנֵי בְרָק. לְאַחַר הַבְּקוּר הַחֲלִיטוֹ שָׁנֵי הָאָחִים לְטִיֵּל בְּעִיר וְאַחַר כֵּן לְנִסֵּעַ לְבֵיתָם בְּעִיר אֶלְעָד. מִרְחוֹק רָאוּ אוֹטוֹבוֹס יָרֵק עוֹמֵד בַּתְּחִנָּה כְּשֶׁמִּשְׁפָּחָה עִם מִסְפָּר יְלָדִים קָטָנִים עָלְתָה עֲלֵיו. "בּוֹאֵי מֵהַר תָּמָר" אָמַר מִשֶׁה "אוֹלֵי זֶה הָאוֹטוֹבוֹס שְׁלָנוּ". מֵהָרוּ שָׁנֵי הַיְלָדִים לַתְּחִנָּה אֶךְ מִשֶׁהֲגִיעוּ הַבֵּינוּ כִּי הָאוֹטוֹבוֹס לֹא מֵגִיעַ לְעִיר אֶלְעָד וְהַחֲלִיטוֹ לְשִׁבְתָּ בַּסֶּפֶסֶל הָאָרוֹךְ בַּתְּחִנָּה.

פְּתָאם הַבְּחִין מִשֶׁה בְּשִׁקִּית גְּדוֹלָה שֶׁנִּשְׁאַרָה עַל הַסֶּפֶסֶל. "רְאֵי תָּמָר, הַנוֹסְעִים שְׁעָלוּ לְאוֹטוֹבוֹס הַקֶּדֶם שְׂכָחוּ כָּאֵן שִׁקִּית". "נִכּוֹן", אָמְרָה תָּמָר וְהוֹסִיפָה: "מֵעַנְנֹן מָה יֵשׁ בְּשִׁקִּית הַזֹּאת". מִשֶׁה קָרָא "קִידֵי לִי - אֲפַנֵּת יְלָדִים" הַסֵּתֶפֶל לְתוֹךְ הַשִּׁקִּית וְאָמַר "נִרְאָה לִי שֵׁישׁ כָּאֵן בְּגָדִים חֲדָשִׁים שְׁנִקְנוּ בַּחֲנוּת זֹאת". "תָּמָר, הַזְדַּמְנָה לָנוּ מִצֹּה שֶׁל הַשִּׁבְתָּ אֲבֵדָה!"

"אֲנִי מִכִּירָה אֶת הַחֲנוּת " אָמְרָה תָּמָר, "אֲמַא קִנְתָּה לָנוּ בְּגָדֵי חַג בַּחֲנוּת הַזֹּאת". "מָה נַעֲשֶׂה? " שָׁאַל מִשֶׁה. "נִלְךְ אֶל הַחֲנוּת וְנִשְׁאַל אֶת הַמוֹכֶרֶת אִם הִיא יוֹדַעַת לָמִי מִכֶּרֶה אֶת הַבְּגָדִים שֵׁישׁ בְּשִׁקִּית" עֲנָתָה תָּמָר וְלָקְחָה בְּיָדָה אֶת הַשִּׁקִּית.

לְאַחַר מִסְפָּר דַּקּוֹת הַתְּקַרְבּוֹ מִשֶׁה וְתָמָר לַחֲנוּת "קִידֵי לִי" שֶׁנִּמְצְאוּ לֹא הִרְחִק מִתְּחִנַּת הָאוֹטוֹבוֹס, מִבְּחוּץ רָאוּ בְּחִלּוֹן הַרְאָנָה שְׂמֵלוֹת שִׁבְתָּ וְחַג, חֲלִיפוֹת לְיְלָדִים וְנַעֲלִים. הַחֲנוּת כְּבָר הִיָּתָה סְגוּרָה, אֶךְ מִשֶׁה רָאָה אֶת הַמוֹכֶרֶת. דָּפְקוּ הַיְלָדִים עַל דַּלַּת הַחֲנוּת וּבִקְשׁוּ מִהַמוֹכֶרֶת לִפְתַּח לָהֶם אֶת הַדַּלַּת.

מִיָּד כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לַחֲנוּת, סִפְרוּ מִשֶׁה וְתָמָר לַמוֹכֶרֶת עַל הַשִּׁקִּית שֶׁנִּמְצְאוּ. וְכִי מְאֹד חָשׁוּב לָהֶם לְהִשִּׁיב הָאֲבֵדָה לְבַעֲלֶיהָ, כְּשֶׁהוֹצִיָּאה תָּמָר אֶת הַבְּגָדִים מִהַשִּׁקִּית הַתְּבַרֵר כִּי בְּתוֹךְ הַשִּׁקִּית הָיוּ שְׁתֵּי חֲלָצוֹת לְבָנוֹת עִם לֵב וָרֵד גְּדוֹל בְּאוֹתָהּ מִדָּה. "מֵעַנְנֹן מִי קוֹנָה אוֹתָהּ חֲלָצָה פְּעָמִים?" אָמְרָה תָּמָר וְאָז, נִזְכְּרָה הַמוֹכֶרֶת כִּי אַחַר הַצְּהָרִים הֲגִיעוּ לַחֲנוּת בְּנֵי מִשְׁפַּחַת לְוִי,

שְׂכָנִים שֶׁל אַחוּתָהּ, מִיַּד הִתְקַשְּׁרָה לְמִשְׁפַּחַת לְוִי וְשָׂאֵלָה: "הֲאִם שְׂכַחְתֶּם
שְׂקִית בְּגָדִים בְּתַחֲנַת הָאוֹטוֹבוֹס?" , צָהֳלוֹת שְׂמַחָה בְּקִעוֹ מִהֶעֱבַר הַשָּׁנִי שֶׁל
הַקּוֹ, "כֵּן, עָלִינוּ לָאוֹטוֹבוֹס וְלֹא שָׁמְנוּ לֵב שֶׁהַשְּׂקִית נִשְׂאָרָה עַל הַסֶּפֶסֶל"
"אִם כֵּן, אֲשַׁמַּח מְאֹד אִם תִּגִּיעוּ בְּזִמְנוֹ הַקָּרוֹב לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂקִית וְלְהוֹדוֹת
לִילָדִים הַנִּחְמָדִים שֶׁזָּכּוּ בְּמִצְוֹת הַשְּׁבִית אַבְדָּה" סִימָה הַמוֹכֶרֶת.
לְאַחַר כַּחֲצֵי שָׁעָה, נִכְנְסוּ לַחֲנוּת שְׁתֵּי בָנוֹת נִחְמָדוֹת, עִם סָרֵט דוֹמָה עַל
רֹאשׁוֹ, לְשִׁתִּיהֶן תִּסְרָקוֹת דוֹמָה, חֲלָצוֹת לְבָנוֹת וְחֻצָאִיוֹת עִם עֲגוּלִים – בְּדִיוֹק
אוֹתוֹ דָּבָר! "עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבִּינָה מִדוּעַ מְצָאֵנוּ שְׁתֵּי חֲלָצוֹת דוֹמוֹת בְּתוֹךְ
הַשְּׂקִית" אָמְרָה תָמָר, "אֲתֶן בְּטַח תְּאוֹמוֹת!". " תוֹדָה לָכֶם, עֲשִׂיתֶם מְצָנָה
מְאֹד חֲשׁוּבָה" אָמְרוּ הַבָּנוֹת. "אֲבִינוּ מִתְכַּהֵה בְּחוּץ הָאִם אֲתֶם רוֹצִים שֶׁנִּסְיַע
אֲתֶכֶם לְבֵיתְכֶם? "לֹא" עָנוּ תָמָר וּמִשָּׁה, "אֲנוּ גָרִים בְּאֶלְעָד – תוֹדָה רַבָּה".